

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGIELL.
CRACOVENSIS

Kat. Komp.

391322

391330

Mag. St. Dr.

II

1286 T.S.B

P 122

10 d

W

1320

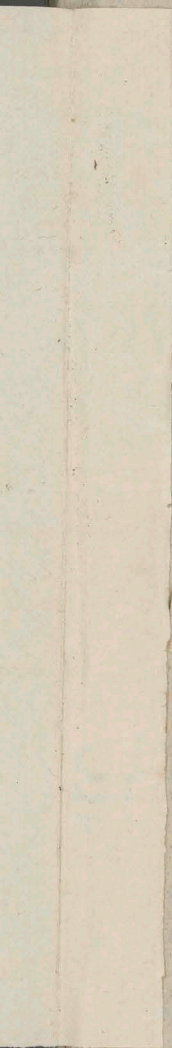
MISCELLANEA.

- 1/ KOPCZYNSKI Onufry, Sermocinantis Juvenci Poniatovii
Prosopopaeia./po łacinie i po polsku/, Warszawa 1777
/?/.w druk.P.Dufour.-K nlb 7.-E^{XX}Str.74.
- 2/ /Stanisław August/^{Poniatowski}, A Roi de Pologne Le Jour de son
Couronnement Ode.-K nlb.3.-E^{XXV}Str.37
- 3/ DUSAUSOIR, Epitre a Monseigneur Ange Durini, Warszawa
1768.-K nlb.6.-
- 4/ de M.....nd, La France consolée, heureuse et reconnoi-
noissante.Ode.- K nlb.2.-
- 5/ La fidelité recompensée.Romance.-Str.8.-
- 6/ Ode a Phyllis.-K nlb.1.Str.10.-
- 7/ BARBIER de Blignières, Epitre au Roi le langage des
fleurs, et deux poèmes heroiques.Warszawa 1774.-K nlb.
10./brład intról., bo 2 ostatnie kartki maja następo-
wać po karcie tytułowej/.-E^{XII}Str.367.-
- 8/ KOPCZYNSKI Onufry, Monumentum Catharinae Secundae.-
(Br.m.dr.)1776.-K nlb.1.Str.64K nlb 1.-E^{XX}Str.73/4.-
- 9/ /STANISŁAW August/^{Poniatowski}, Ode sur l'election du Roi de Po-
logne.A la Haye, chez la veuve van Thol et fils, 1764.
Str.8.- *numer E*

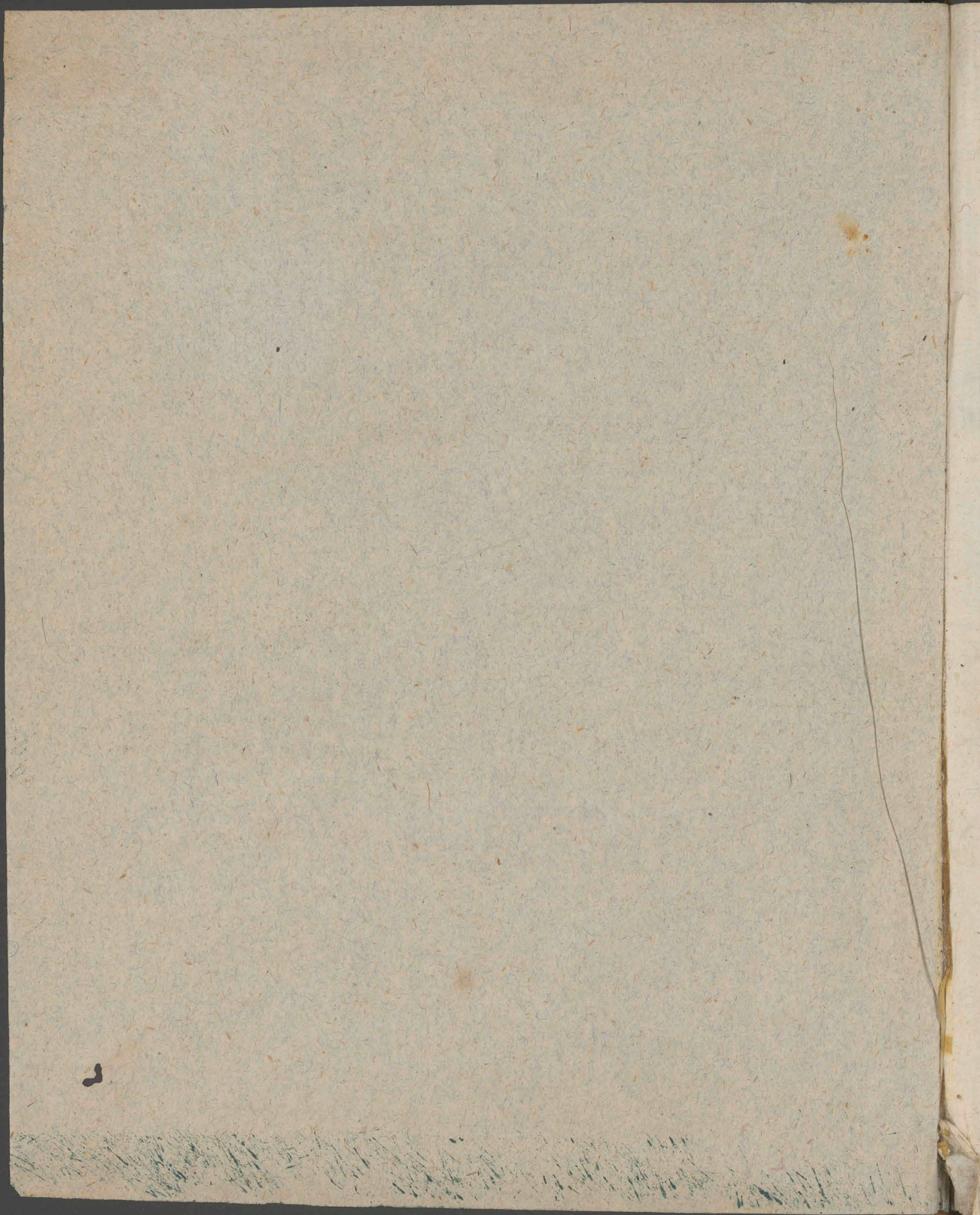
Godk.

Bibl. Jug. 252,
1956/57 KZ

MONUMENTUM
CATHARINÆ SECUNDÆ

MUSEUM
CATHARINAE SECUNDAE

DIE NATALI
CATHARINÆ SECUNDÆ

RUSSORUM CÆSARIS

IN MARMOREUM EJUSDEM MONUMENTUM

AUSPICIIIS

STANISLAI AUGUSTI

POLONIARUM REGIS

OPERA VERO, MONALDI STATUARIII REGII

PROPEDIEM PERFICIENDUM

ONUPHRIUS KOPCZYNSKI. Sch. P.

MDCCLXXVI.

VARSAVIÆ

Marmore de Pario, fabro, CATHARINA, Monaldo,
STANISLAE Tuis nascitur auspiciis.

Rex Sapiens, fœcunda Parens, & sculptor acutus

Contribuunt operi: quantum opus istud erit?

Offa dedit Tellus, Rex sumptus, brachia sculptor:

Posteritas! quanto perfruitura bono es?

A

(2)

Parva Deum Soboles, magnum Jovis incrementum;
Accipe, quam gratus REX Tibi præstat opem:
Quippe laborantem videas succumbere Vestam,
Ni auxiliatricem porrigat Ille manum.
Lucina! adspira: gemit aucta Puerpera nixu;
Nondum certa, hominem seu paritura Deam.
Invide! quid terres trepidantia pectora, Python?
Qui te conficiat; regnat Apollo novus.
Solve metum, sacrosque sinus exporrigite Mater:
Neu doleas; Partum respice Diva Tuum.
Audierat monitum; bene habet. Procul este profani!
Vela cadunt; linguæ vir mulierque fave.
Apparet: qualis, tranquilla per æquora, vecta
Prima Venus (caluit frigida turba maris:)
Qualis erat Juno, thalamo dignata recenti
Majestate ambos imbueratque polos;
Qualis erat, fæto Patris digressa cerebro,
Pallas, avernales terrueratque feras;
Sic oculos, sic Ista genas, sic oraque frontemque
Exerit, & variis ludit imaginibus.
Quàm bene conveniunt & in una sede morantur:
Majestas & Amor, Fæmina & Ingenium,
Imperium & Ratio, Lex & suprema Potestas,
Penthesilea sago, Semmiramisque toga,
Ruffos & Thraces æterna compede victos
In Libertatem vindicat AUTHOCRATE.

Servitii

391329
II

Servitii impatiens, libertatisque perosa,
Ne ruat in causam, nescia turba, mali;
Exemplo primùm monet; hinc, brevis omnia Codex,
Quod natura vetat, quod jubet; unus habet.
Os, animi, ingeniique index, Natalibus ipsis,
Monstrat, quis Divam spiritus intus alit:
Hic propiora animans, terras diffusus in omnes,
Recta tenet, firmat mollia, dura premit:
Europâ atque Asiâ major, trepidante Britanno,
Phæbo splendidior paret in orbe novo.
Talia dum secum reputat turrata Genitrix
Luctus abit, veniunt gaudia. Saxa canunt:
„ Scilicet, hæc deerant miseræ solatia Matri
„ Tandem ne indignis ossa aliquando daret.
„ Stant monumenta feris, impune Latronibus, ex me,
„ Delicio generis, flet monumentum, hominum.
„ Usque adeone ipsis Vitiorum intervio monstros,
„ Virtutis nunquam, etsi Dea, mater ero?
Adfilit AUGUSTUS, notasque ex ordine dotes
Ponderat, attonito Pigmaliione fabre:
Cui mentemque, manumque regens, stupet Arbiter ipse;
Atque animum fictis pascit imaginibus.
Quisquis amicitiae gratissima munera sentis;
Ex Domina, Dominum noris amice meum.
Prospiciens MAGNUS, de excelso PETRUS Olympo;
Exilit, & Natam agnoscit amatque suam:

„ Multa tuli, fecique, inquit, sed feminis instar;
„ Jam fructum Populo dat CATHARINA meo.
„ Quæ mihi Petropoli posuit monumenta, meretur
„ Varfaviæ, Gentem Neptis utramque beans.
„ Felicem Lechiam! si sentiat & sciat uti
„ Vicinæ auxilio propitiæque Deæ.
„ Olim inimicæ, hodie coeunt in fœdera dextræ;
„ Sic Regum in Populos transit Amicitia.
„ Durate, & vosmet rebus sarvate secundis:
„ Quæ divisa ruunt; juncta, perenne manent.
Dixit & excessit. Cauti gratique Poloni;
Quærunt Memnosines, Numini in æde locum.
Omnia plena vident, Epicuri de grege, Divis;
Qui sua, non hominum, commoda amare solent.
Sollicitis, rigidus veri Librator & æqui,
Momus adest, Divos Utilitate probans.
Fit fragor insolitus, reboant delubra cavernis.
Bella Superstitio cum Ratione gerit.
Torva illa atque ferox stolidè, sine viribus; Ista .
Et comis, & fortis, vel tibi Mome placet.
Quis tibi tunc sensus, quæ vota precesque Polone?
Dum Ista Deos, tantum cedere sede jubet,
[Quos metus imposuit, priscum sed inutile pondus:]
Illa manu Lemures nube tégensque sacros:
Evocat auxilio Noctemque Erebumque Parentes;
Interea tenebris, sat sibi tuta, fremit.

Excor-

Excordes sed enim Fatum sensere Penates;
Postquam Rex SAPIENS à Ratione stetit.
Luminis ad tanti radiantia fulgura, Larvæ
Nudantur; miseris quis pudor ille fuit?
Vix se Probra ferunt: vocem restemque sequuntur
Lechiadum: erupit prima, Superstitio.
Exprobrat exilibus (Rege & Ratione vetante)
Momus: ubi jam sunt omnia recta; fugit.
Rex jubet & Ratio; quicquam parere recuset?
Hinc, quod sæclum alias, perficit hora brevis.
Una ruit Domus, altera stat. Discedit uterque
Auspex: in turba sistere cogor ego.
Undans turba, oculis laterique pedique molesta;
Spectatorem avidum pauca videre finit.
Sed vix, visa animus cepit miracula. Juro
Non Domus illa mihi, Regia solis erat.
Porta augusta, ingens: titulo superata modesto,
(Cujus, Tu Populus, Rexque, memento, velim)
HAC HABITANT HOMINES DIVUMQUE MERENTUR HONORES
ÆDE, CUI RATIO MEMNOISNEQUE PRÆEST.
Porta augusta, ingens, densa segete undique clausa,
Pauca videnda mihi, pauca legenda dedit.
Vidi ad utrumque latus, Bustis cum nomine celsis:
Trajanum, Aurelios, Abdolomina, Cyros,
Jagellonem, Augustos, Sobieviumque Joannem;
Vastæ Ædis reliquum, Lechica Fama sciet.

Quippe

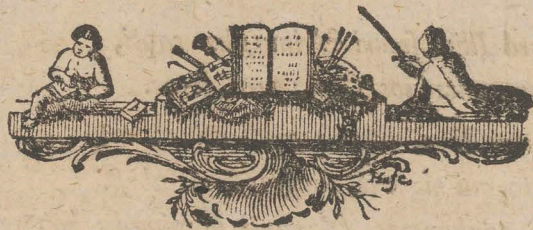
Quippe Stylo lituoque potens, hinc inde volando,
Æternum, sensim, perficiebat opus.
Altari, adverso portæ, & cum duplici fede;
Lemma auro inscriptum cernitur: HERMATHENE. (*)
Infra, sede una legitur: CATHARINA SECUNDA.
Sede alia, cæptum nonnisi, STAN - legitur.
Perfice fama! rogat Populus. Fac jussa Monalde!
Prima tibi dat REX; altera, dat LECHIA.

(*) Fuit apud Athenienses altare; in quo, simul, Hermes seu Mercurius, & Athene seu Pallas, duo tutelaria urbis Nympha, colebantur, juncta & delubro & nominibus, Herm- Athene.

MATHÆO
PRINCIPI
RADZIVILIO,
POETA, PETROPOLIM S. P.

CARMINA cui nuper misi *(lugubria, (*) læta,*
Discipulo quondam, Carmina mitto meo.
Corpore sepositi mente ut jungamur Amici &
Ut, quam sit Domine Lechia grata Tuæ,
Quamque Ejus vultu cupiat, distante, beari;
Discas, exemplo proficiasque suo.
Terque quaterque beate Puer! Tua si bona noris,
Præsentem spectans Petropoli Dominam.

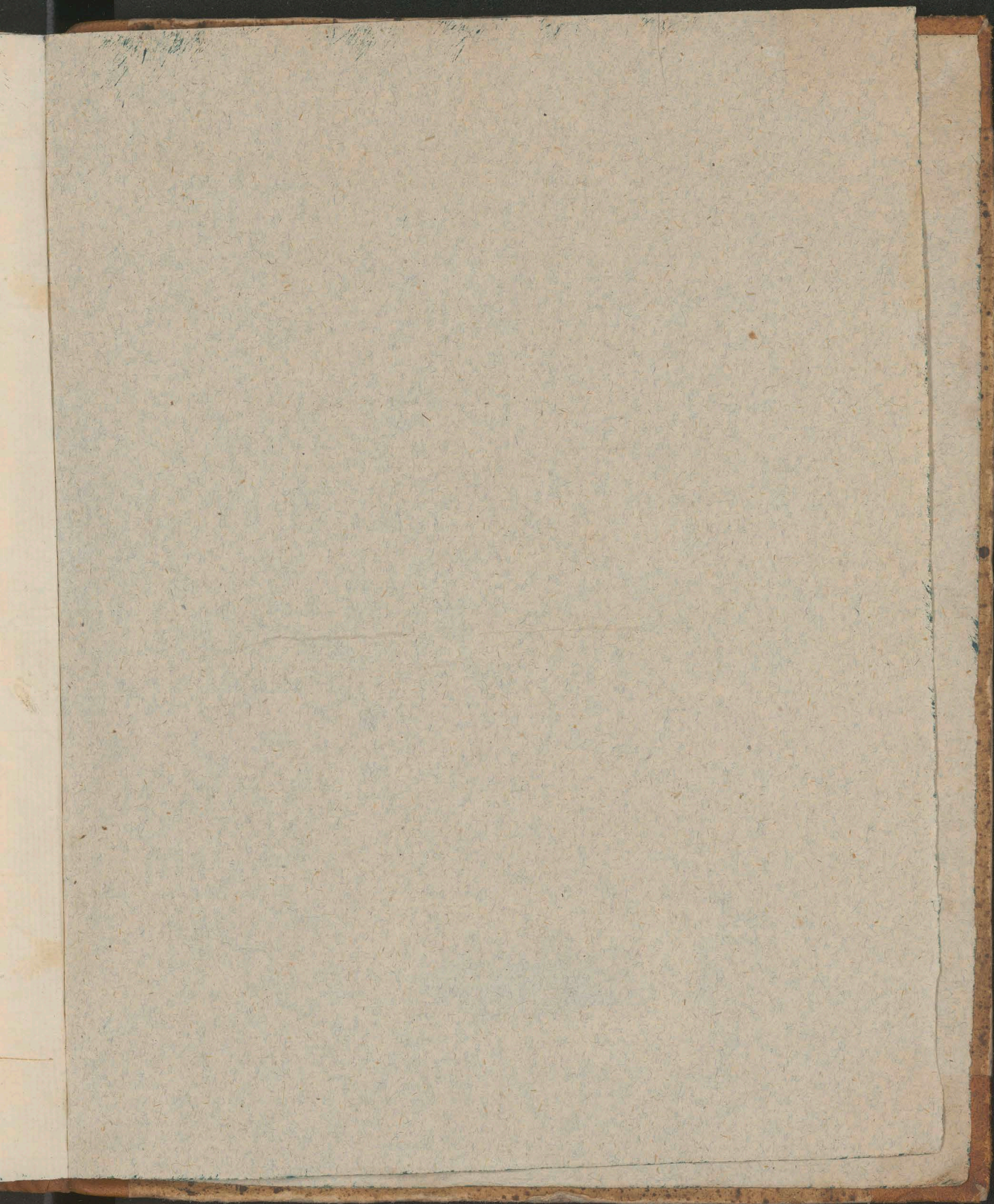
(*) *In obitum Julianæ Comitissæ de STACKELBERG, sub
lemmate: In Amore dolor.*

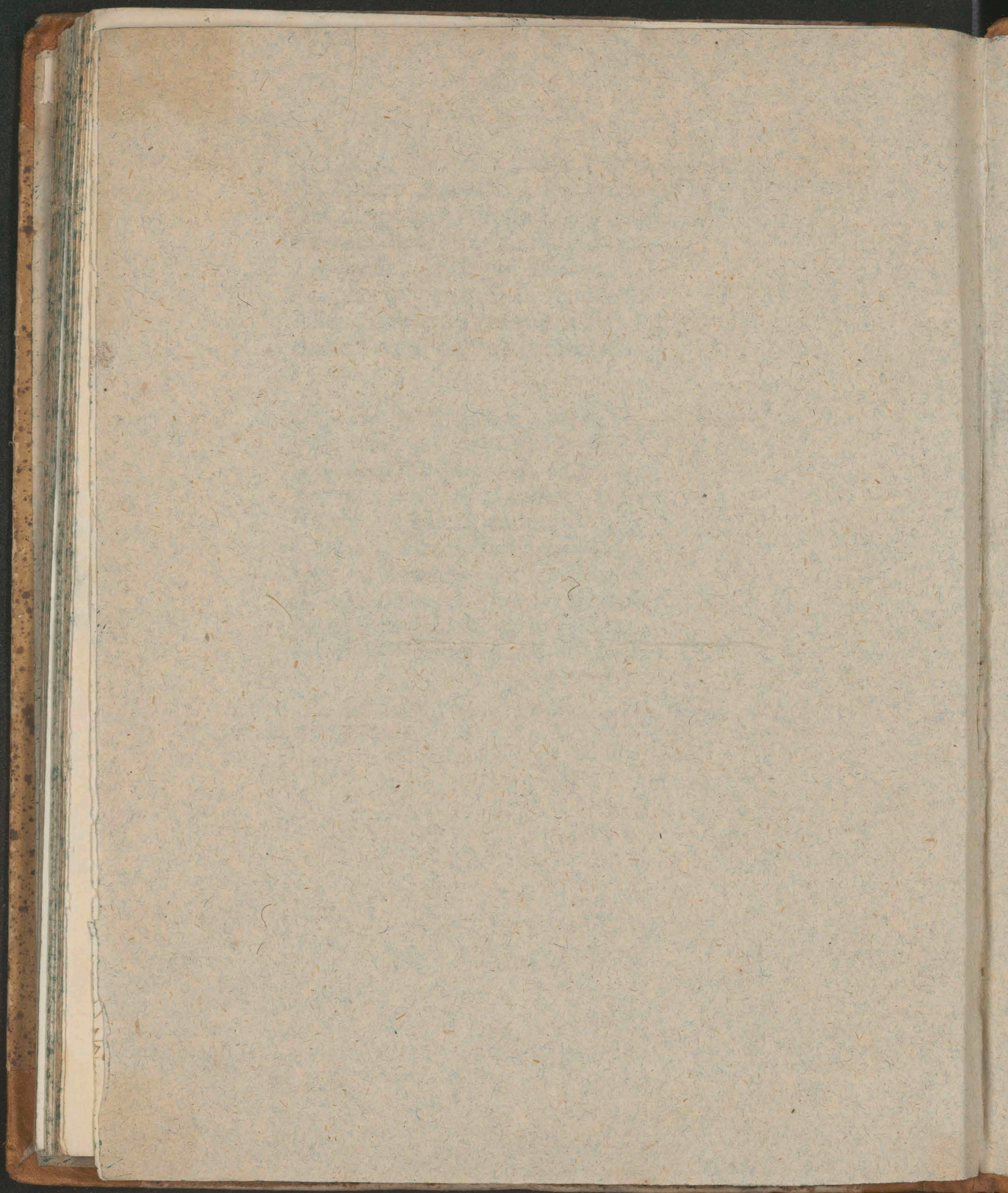
Nos umbrâ Illius securi & imagine capti,
Ludimus ante suos, Orgia pene, focos.
Uror amore Deæ, tantoque potentius uror;
Quanto, qui me urit, longius Ignis abest.
Tu lateri agglomeras, & rapti Ganymedis honore
Lumina propitiæ figis in ora Deæ.
Miror & invideo fortunæ munera tantæ;
Fac, fortunam habeant, Carmina nostra, Tuam.
Carminibus persæpe Deûm monumenta perennant,
Carminibus Dominæ gratificare Tuæ.
Fortunate Puer! nondum Ejus munera nosti:
Qua sine, perdideras Teque Tuosque Lares.
Utere sorte istâ! REGIS Patriæque, meique
Sis memor; & Dominæ Carmina nostra refer.
Gratus honor: tanta se PRINCIPE posse tueri;
Gratior, à tanta PRINCIPE posse legi.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0023080

